

at imødefomme et af den ærede Minister ved 2den Behandling udtalt og vistnok meget vel begrundet Ønske om at der maatte blive sat en Præskriptionsfrist for Anlæggelsen af Søgsmaal angaaende Fortrinsret til Afgang til Kongsfæste. Man har været noget i Tvivl om, hvorledes man skulde beregne denne Termin, men er efter nøiere Overveelse kommen til at sætte den til en vis Tid efter Fæstledighedens Indtræden. Ganske vist er det muligt, at det derved kan blive ubekendt for den Paagældende, at Tilfældet er indtraadt, og at han saaledes kan uden egen Skyld blive afflaaren fra at gjøre sin formentlige Ret gjældende. Men denne Mulighed er dog kun svag, og der er overmaade ringe Sandsynlighed derfor. I alt Fald frembyder enhver anden Maade at sætte Terminen paa særdeles Bannfælgigheder. Jeg skal blot, medens jeg er ved dette Punkt om Afgang til at søge Domstolens Afgjørelse af Spørgsmaal om Fortrinsret til Kongsfæste, efter et Medlems Ønske gjøre opmærksom paa, at jeg ved denne Sags foregaaende Behandling maatte har udtrykt mig paa en mindre korrekt Maade, naar jeg sagde, at Udvalget vel havde haft nogen Betænkelighed ved udtryffeligt at give en saadan Afgang, fordi der vistnok hos de fleste af os er den Anskuelse, at der ikke vilde kunne komme Noget ud af et saadant Søgsmaal. Jeg burde ganske vist ikke have sagt, at hele Udvalget, men kun at flere af Udvalgets Medlemmer have haft en saadan Betænkelighed, idet der er andre eller i alt Fald et enkelt Medlem, der ere af ganske modsat Anskuelse, og som mene, at Anlæg af Sag vilde kunne faa et for den ældre Fæsters Sønnen gunstigt Udfald, og at der under Hensyn til de ringe Billaar, under hvilke Færingerne leve, og Bannfælgigheden ved at faa Retshjælp deroppe, er al Anledning for Administrationen til i den første Sag, der bliver anlagt i dette Spørgsmaal, at understøtte de Paagældende ved fri Proces. Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 5, er en ren Redaktion, begrundet paa, at vi ere

gjorte opmærksomme paa, at Ordet „Kongsfæstet“ ikke er stemmende med Sprogbrugen paa Færøerne.

Justitsministeren: De første tre Forslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, gaa, saavidt jeg kan se, ud paa rene Redaktionsforandringer, og jeg kan ganske give den ærede Ordfører Ret i, at det vistnok ikke havde været nødvendigt at stille dem, da de i Tvivl, man ved dem vil fjerne, ere overordenlig subtile, men jeg har ikke Noget at indvende imod dem. — Forslaget under Nr. 4, tror jeg, er meget hensigtsmæssigt. — Jeg skal endnu blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til et Punkt, som blev omtalt ved den foregaaende Behandling, idet jeg henstillede til det ærede Udvalg, om der ikke i Almindelighed kunde være Anledning til at sætte en Tidsfrist, ved hvilken denne Lov traadte i Kraft. Naar jeg nævner dette nu og dog ikke til denne Behandling selv har stillet noget Forslag i saa Henseende, er det, fordi jeg vil forbeholde mig at overveie, om det dog ikke maatte vilde være rigtigt, at der blev stillet et Forslag i den Retning, naar Sagen kommer tilbage til Landsthinget, og jeg skal ganske ligefrem sige, hvorfor. Jeg tager ikke her saa meget Hensyn til selve denne Lovs eget Indhold; thi det kan gjerne undvære en saadan Bestemmelse; derfor har jeg, da Udvalget ikke har stillet Forslaget derom, ikke taaar i denne Hast villet bestemme mig til at stille det, men Sagen hænger sammen med et andet Spørgsmaal, som jeg dog, om det end maatte ikke kan interessere Thinget stort, vil have nævnt, da dette er den første færøiske Lov, hvorpaa det vil have Anvendelse. Det er nemlig det Spørgsmaal, om ikke alle de Love, som vedtages af Rigsdagen og stadfæstes af Kongen, bør indføres i Lovtidenden. Det er ganske vist, at Indførelsen i Lovtidenden ikke er den bindende Publikationsform paa Færøerne, men da Loven vedtages af Rigsdagen og har en, om end fjern, Interesse for Kon-